

Любен Каравелов

Било е време...

Било е време, когато си и ти
бил горделив юнак,
когато е врагът ти падал
пред твоят байрак;
било е време, когато си и ти
мислил за своят род,
когато си кръв проливал
за своят народ;
било е време, когато си и ти
знаял що е добро,
когато честността ти не е била
ни злато, ни сребро!...
То е било златно време,
век за нас щастливи:
децата ни не са биле
така гуреливи,
майките ни не са биле
като сухи сливи,
бащите ни не са биле
въшкави и диви,
сестрите ни не са биле
турски гевендии,
братето ни не са биле
наши кеседжии.
Но тогава не е живял
Златев, Базлибанчо,
не издаде народът си
ни чифут Иванчо,
не е лаял ни Генович
с своята дружина
за две пари, за комад хляб,
за мръвка сланина;
да ви кажа още това,
че в онова време
българинът не е искал
да спи и да дреме,
а е блъскал с топорът си
сяка вонещица,
която е кости гризла
из чужда паница.

КРАЙ

Издание: Нова песнопойка. Народни песни и стихотворения. Съст. Любен Каравелов.
Под редакцията на Тодор Моллов. Варна: ЛитерНет, 2006
Първо издание: Нова песнопойка. Народни песни и стихотворения. Търново: Издала
редакцията на в. „Знание“, 1878.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/12036>]